

τιώτες μας έβησαν τα αυτοκίνητα και έβγαιναν στο δρόμο, για να επιβιβαστούν. Ο παππούς μου μάζεψε συνοδικά γύρω στους διακόσιους στρατιώτες. Στο δρόμο της επιστροφής έπρεπε όλα τα φορτηγά και λεωφορεία, που είχαν σχηματίσει ένα κομβόι, να έχουν τα φώτα σβηστά για να μην τους αντιληφθούν τα εχθρικά αεροπλάνα.

Όταν η επόμενη μέρα ξημέρωσε, δυστυχώς τα τούρκικα αεροπλάνα τους εντόπισαν αμέσως και με ένα εκκωφαντικό βουητό πέταξαν από πάνω τους. Αμέσως δόθηκε η διαταγή σε όλους να κρύψουν τα αυτοκίνητα κάτω από τα δέντρα. Τα αεροπλάνα επέστρεψαν και άρχισαν να βομβαρδίζουν με μανία. Ο δρόμος γέμιζε με τόσους κάλυκες που δεν φαινόταν πια.

Ο θεός όμως άκουσε τις προσευχές τους και γλιτώσαν.

Αντρέας Παττίχης

1926-2009

Ο Αντρέας Παττίχης γεννήθηκε στην Κυθρέα το 1927. Πατέρας του ο Κώστας από την Τζουμαγιά (Βούππος) και μητέρα του η Ποθυξένη του Μάγου από το Έξω Μετόχι. Αδέλφια του ο Μιχάλης που παντρεύτηκε στη Λευκωσία-Έγκωμη, ο Γιώρκος που βρίσκεται στην Αγγλία και η Ελένη, παντρεμένη με τον συγχωριανό μας Κρασιά.

Το 1974 βρίσκει τον Αντρέα στο τότε Βελγικό Κόγκο για ένα καλύτερο μέλλον. Το 1958 σημαδεύεται με την επιστροφή του στη γενέτειρά του Κυθρέα όπου και ενώνεται, το 1959, με τα δεσμά του γάμου, με τη Μαρούλλη Αντώνη Χατζηγιάνγκου από τη γειτονιά της Θεοτόκου. Παντρεμένοι πλέον, ξαναπηγαίνουν στο Βελγικό Κόγκο. Παραμένουν εκεί για τρία χρόνια και επιστρέφουν ξανά με σκοπό να εγκατασταθούν για πάντα στην Κυθρέα.

Πνεύμα ανήσυχο και επιχειρηματικό, κουβαλώντας πολύτιμες εμπειρίες από τη ζωή του στο εξωτερικό, δημιουργεί εργοστάσιο κατασκευής τούβλων στο Παλαί-κυθρο, το οποίο μετατρέπεται σε ένα ζωντανό οικονομικό πνεύμονα της περιοχής Κυθρέας.

Ο Ανδρέας και η Μαρούλλη απέκτησαν τρία παιδιά τον Αντώνη, την Πόλη και την Χριστίνα. Η ζωή του Ανδρέα και της οικογένειάς του κυλούσε ήρεμα στην